

§ 3.

For Landkommunernes Vedkommende kan prisregulerende Foranstaltninger i Henhold til § 1 a. gennemføres saavel for Amtskommunens som for de enkelte Sognekommuners Regning. Til Foranstaltninger for Amtskommunens Regning udkræves Indenrigsministerens Samtykke.

Af Udgifterne til de heromhandlede Foranstaltninger vil der af Statskassen blive godtgjort Amtskommunerne to Trediedele.

§ 4.

Direkte Pengehjælp ifølge denne Lov skal ydes gennem den kommunale Hjælpekasse med følgende Undtagelser:

a. For Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuners Vedkommende kan Hjælpen ydes henholdsvis gennem den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening og Frederiksberg eller Gentofte kommunale Hjælpekasse eller gennem andre Institutioner, som Kommunalbestyrelsen hertil maatte godkende eller oprette.

b. Hjælp til Medlemmer af anerkendte Sygekasser som Tillæg til løbende Understøttelse eller som fortsat Hjælp efter Understøttelsens Ophør kan ydes gennem vedkommende Kasse.

Pengehjælp ifølge denne Lov kan, uanset Bestemmelserne i Lov Nr. 124 af 29. April 1913, jfr. Lov Nr. 101 af 4. Marts 1918 tilstaaes Personer, som i Henhold til til disse Love faar Understøttelse. Ligeledes kan der ydes Tillæg til løbende Understøttelser af en anerkendt Sygekasse og til Medlemmer af Sygekasser, der under Sygdom modtager Hjælp af Kommunens Kasse i Henhold til Bestemmelserne i Fattiglovens § 63, samt Hjælp til kronisk syge og tilskadekomne, der ikke mere nyder Tilskud af kommunale Midler.

De nærmere Regler angaaende Formen for Ydelse af Hjælp paa Grund af Sygdom og Kontrol med saadan Hjælp fastsættes af Indenrigsministeren.

§ 5.

Forinden Beslutning tages om Foranstaltninger i Henhold til nærværende Lovs §§ 1—3, skal der finde Forhandling Sted mellem Repræsentanter for de paagældende Kommunalbestyrelser, Hjælpekassebestyrelser og de ifølge kgl. Anordning af 29. August 1914 nedsatte Kommissioner, eventuelt de af disse nedsatte amtskommunale Udvalg; i fornødent Fald foranlediger Indenrigsministeren en saadan Forhandling indledet, naar derom fremsættes Begæring fra en af Kommunalbestyrelserne.

Saafernt en Kommunalbestyrelse finder det nødvendigt, at der med Hensyn til nogle af de besluttede eller trufne Foranstaltninger i Henhold til §§ 1—2 sker en Samvirken med en eller flere Nabokommuner under Hensyn til deres indbyrdes Belliggenhed, kan Indenrigsministeren foranledige, at Repræsentanter for de paagældende Kommunalbestyrelser samles til Forhandling herom, og Indenrigsministeren kan derefter eventuelt fastsætte de fornødne Bestemmelser til Foranstaltningens Gennemførelse, — forsaavidt Landkommuner skal deltage i denne Samvirken, i fornødent Fald efter Forhandling med Amtsraadet. Efter Indstilling fra de nævnte Repræsentanter er Indenrigsministeren endvidere bemyndiget til at fastsætte Bestemmelser, gaaende ud paa at sikre, at de af en Kommunalbestyrelse trufne Foranstaltninger ikke kommer andre Kommuners Beboere til gode.